ΤΟ 1)3 ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΟΜΙΣΑΡΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΥΡΕΙΑΝ ΖΩΝΗΝ ΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΠΟΡΟΙ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΘΑ ΔΥΣΤΥΧΗΣΟΥΝ ΑΙ ΔΥΤΙΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΙ ΑΝ ΑΠΟΣΠΑΣΘΟΥΝ ΑΠ' ΑΛΛΗΛΩΝ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΤΟ ΝΑ ΕΞΕΡΕΘΙΖΗ ΔΙΑΡΚΩΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ο ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΙΣ ΒΟΥΛΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Τσώρτσιλ ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

— Τὸ ἔτος, τὸ ὁποῖον παρῆλθεν ἀφ' ὅτου ἔληξεν ὁ πόλεμος ἐπεσκιάσθη ἀπὸ οὐσιαστικὴν διάσπασιν τῆς συμφωνίας καὶ τῆς συνεργασίας τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, ὡς καὶ ἀπὸ παρακμὴν τῆς Βρετανικῆς ἐπιρροῆς καὶ τοῦ Βρετανικοῦ γοήτρου Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἀπευθύνωμεν διὰ τὰ ἀτυχήματα αὐτὰ μομφὴν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν, τοῦ ὁποίου τὸν νηφάλιον καὶ πλήρη ὑπομονῆς λόγον ἠκούσαμεν χθές. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ ἀντισταθῶμεν κατὰ τῶν θλιβερῶν καὶ ἐπικινδύνων τάσεων, αἱ ὁποῖαι μᾶς πιέζουν ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ ἐστάθη ὡς πραγματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἀνδρείας, τὴν ὁποίαν περικλείει ὁ Βρετανικὸς χαρακτήρ. Ἡ κριτική, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προβῶ, διὰ τὰ λεπτομερειακὰ σημεῖα τῆς δράσεώς του, δὲν ἀποβλέπει διόλου εἰς τὸ νὰ ἐπισκιάσῃ τὰς ἐξυπηρετικὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερε κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀμηχανίας (ἐπευφημίαι)

Τὰ προβλήματα τῆς μετὰ τὸν πόλεμον ἠθικῆς καὶ φυσικῆς ἐξαντλήσεως τῶν νικηφόρων κρατῶν, ἡ ἀθλία τύχη τῶν ἡττηθέντων καὶ ἡ εὐρυτάτη σύγχυσις, ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ, ἀποτελοῦν τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξήντλουν τὴν ἀντοχὴν τῶν Συμμάχων καὶ ἂν ἀκόμη οὗτοι εἶχον διατηρήσει τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου συνεργασίαν των. Καὶ ἂν ἀκόμη ἡμεῖς, οἱ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, εἴχομεν παραμείνει ἡνωμένοι, θὰ εἴχομεν συναντήσει πολλά, τὰ ὁποῖα θὰ ἐσύγχυζον τὴν κρίσιν μας, ὡς καὶ πολλὰ καθήκοντα ἀνώτερα τῆς δυνάμεώς μας. Εἶμαι ἀντίπαλος τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Ἀλλὰ ἀπεριφράστως παραδέχομαι, ὅτι συνέβαλον σημαντικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς των καταγγελίας ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἀρνήσεώς των, ὅπως ἐπιτρέψουν εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κῦμα νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ διασπάσῃ τὴν παράταξίν των. Τὸ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ κομμουνιστικὸν κόμμα δὲν ἀποτελεῖ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, σοβαρὸν κίνδυνον. Ὅλοι ἐνθυμοῦνται πῶς μᾶς παρώθησαν εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ πῶς, ὅταν πλέον εἴχομεν ἀναμιχθῆ εἰς αὐτὸν ἀνεπιφυλάκτως ἐστράφησαν ἐναντίον του, κατόπιν διαταγῆς ἐκ Μόσχας.

ΟΥΙΛΛΙΑΜ ΓΚΑΛΛΑΓΚΕΡ (κομμουνιστὴς βουλευτής): Αὐτὸ εἶνε ψεῦδος.

ΤΣΩΡΤΣΙΛ: Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀσχοληθῶ καὶ πάρα πολὺ μὲ τὴν διακοπὴν τοῦ κ. Γκάλαγκερ, ἀλλ' ἀντιλαμβάνομαι πλήρως, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τοῦ ἀρέσουν ὅσα θὰ εἴπω καὶ ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται νὰ ἐμποδισθῶ ἀπὸ τοῦ νὰ τὰ εἴπω, λόγῳ προσβολῆς καὶ ἄλλων ἐκ μέρους του προσβολῶν.

Ἔλεγον λοιπόν, ὅτι ὅλοι μας ἐνθυμούμεθα πῶς, κατόπιν διαταγῶν ἐκ Μόσχας καὶ κατόπιν μερικῶν ἀνοήτων καὶ ταπεινωτικῶν ὑπαναχωρήσεων τῶν ἡγετῶν των κατήγγειλαν τὸν ὑπὲρ τῆς ζωῆς μας ἀγῶνα, ὡς καπιταλιστικὸν καὶ ἱμπεριαλιστικὸν πόλεμον. Ἐνθυμούμεθα κατόπιν πῶς ἀκολούθως ἔπραξαν πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο — πολὺ ὀλίγον ὅμως — διὰ νὰ παρεμβάλουν προσκόμματα εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ οὔτε δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι, ἂν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ αὐτούς, θὰ εἴχομεν βυθισθῆ κατὰ τὸ **1940** καὶ **1941** εἰς τὸν βυθὸν τοῦ ὠκεανοῦ καὶ θὰ ἐξηφανιζόμεθα ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς ἐκτὸς ἂν ἠθέλαμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν ζῶντες ὡς ὑποτελεῖς τοῦ Χίτλερ.

ΓΚΑΛΛΑΓΚΕΡ: Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀληθές. Προκαλῶ τὸν κ. Τσώρτσιλ (ζωηραὶ διαμαρτυρίαι τῆς ἀντιπολιτεύσεως)

ΤΣΩΡΤΣΙΛ: Θὰ εἴχομεν ἐξαφανισθῆ καθ' ὁλοκληρίαν. Θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἔτη διὰ νὰ λησμονηθοῦν αὐτά. Ἀλλὰ οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἔχουν σημασίαν εἰς τὴν χώραν μας. Ἡ σημασία τῆς δράσεως τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος ἔγκειται εἰς τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποτελέσματά της. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ δρᾶσις του ἐνίσχυσε τὴν Μ. Βρετανίαν, ὅταν ἄλλα αἴτια μᾶς ἐξησθένιζαν καὶ ἐδημιούργησεν εὐεργετικὰς συνεπείας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μπέβιν ὑπῆρξεν ὁ ἡγέτης εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν δρᾶσιν καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλεται μέγα μέρος τῆς ἐπιτυχίας.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσώρτσιλ εἶπεν, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ εἶχον ἀποφασίσει νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπὶ αὐστηρῶς κομματικῶν γραμμῶν.

—Ὑπάρχουν βεβαίως, προσέθεσε, προσωπικαὶ σχέσεις δημιουργηθεῖσαι κατόπιν μακρᾶς συνεργασίας εἰς τὸν πόλεμον. Δὲν ὑπάρχει ὅμως οὐδεμία ἀπολύτως οἱουδήποτε εἴδους ἐπίσημος ἐπαφὴ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, ἐκτός, προσέθεσεν εἰρωνικῶς ὁ Τσώρτσιλ, τυπικῶν τινων πράξεων φιλοφροσύνης, ὡς ἡ ἐπίδοσις εἰς ἐμὲ ἀντιγράφου ἀνακοινώσεως μεγάλης σημασίας ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς εἰς τὴν Βουλήν.

(Ὁ κ. Τσώρτσιλ ὑπενόει διὰ τῆς φράσεως αὐτῆς τὴν τελευταίαν περὶ Αἰγύπτου ἀνακοίνωσιν).

Ἐπηκολούθησε θόρυβος εἰς τὴν Βουλήν, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς κ. Ἄτλυ διέκοψε τὸν ῥήτορα, εἰπὼν ὅτι τὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Αἴγυπτον ἔφερεν εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. Τσώρτσιλ, Ἤντεν καὶ Στάνλεϋ μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς ἀνακοινώσεώς των εἰς τὴν Βουλήν.

ΤΣΩΡΤΣΙΛ: Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς μᾶς εἶχε προσκαλέσει νὰ μεταβῶμεν εἰς Ντάουνιγκ Στρῆτ 10 ἡμέρας προτοῦ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ περὶ τῆς Παλαιστίνης. Μᾶς ὡμίλησε τότε περὶ τῆς Λευκῆς Βίβλου διὰ τὴν Παλαιστίνην δὲν ἦτο δὲ κἂν εἰς θέσιν τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ μᾶς δώσῃ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως. Ἐξηκολουθήσαμεν τὴν συνομιλίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεφέρθη καὶ ἡ Αἴγυπτος. Εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι συνήντησα τὸν πρωθυπουργὸν εἰς τὸν διάδρομον καὶ τὸν προσεκάλεσα εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἀντηλλάξαμεν ἰδιαιτέρως ὀλίγας λέξεις, μοῦ ἀνέφερε δὲ τότε καὶ τὴν λέξιν «ἐκκένωσις». Τοῦ εἶπον ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ συμφωνήσω ἐπ' αὐτοῦ. Αὐτὰ ὅμως ὅλα δὲν εἶνε ὑποθέσεις σοβαρᾶς συνεννοήσεως. Οὐδέποτε καθ' οἱονδήποτε τρόπον μᾶς συνεβουλεύθησαν. Οἱ Γάλλοι ἠσχολήθησαν ἀπὸ τοῦ πολέμου εἰς τὰς ἐξωτερικάς των ὑποθέσεις ἐπὶ ἐθνικῆς ἐντελῶς βάσεως. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ὑποστᾶσαι τὸ καταστρεπτικὸν σφάλμα τοῦ Οὐΐλσων κατὰ τὸ **1918** περιλαμβάνουν τώρα εἰς τὰς ἀντιπροσωπείας των καὶ ἡγέτας τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος. Ἡ Βρετανικὴ ὅμως Κυβέρνησις ἐξηκολουθεῖ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τὴν Ρωσσικὴν ἀρχὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἑνὸς κόμματος. Δὲν παραπονοῦμαι διὰ τοῦτο. Δὲν εἰσηγοῦμαι ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἡ μέθοδος αὐτὴ κατὰ τὸ τελευταῖον αὐτὸ στάδιον, ὅτε αἱ ἐσωτερικαὶ διαφωνίαι καθίστανται εὐρύτεραι καὶ βαθύτεραι ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦ λόγου ἠκούσθησαν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πλευρᾶς, φωναί: «Λησμονεῖτε τὸν Τσάμπερλαιν καὶ τὸ Μόναχον».

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΔΥΟ ΕΓΓΡΑΦΑ ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΠΡΟΘΕΣΙΝ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΩΣ - ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ, ΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΣΤΕΡΑΙ ΤΩΝ ΟΣΩΝ ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΠΟΤΕ - ‘‘...ΕΑΝ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΨΗΦΙΣΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΕΛΠΙΖΩ ΟΤΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑ ΕΧΗ ΤΗΝ ΦΡΟΝΗΣΙΝ ΝΑ ΣΤΑΘΗ ΥΠΕΡΑΝΩ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ὁ κ. Τσώρτσιλ εἶπε περαιτέρω, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔπραξε τὸ πᾶν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εἶχε λόγους νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ ὡρισμένας πράξεις της ἐλπίζει ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ τοῦ συγχωρήσῃ πᾶν σφάλμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περιπέσῃ, ὡς μέλος τοῦ γενικοῦ κοινοῦ) γέλωτες).

ΠΡΩΤΟΝ ΘΕΜΑ Η ΕΛΛΑΣ

Ὁ κ. Τσώρτσιλ εἰσῆλθε κατόπιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μὲ πρῶτον θέμα τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ πορεία τῶν γεγονότων ἐδικαιολόγησε τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἠκολουθήθη εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Διὰ πᾶσαν πρόθεσιν ἀντιρρήσεων ὑπάρχουν δύο ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται πέραν πάσης ἀμφιβολίας ἢ ἀμφισβητήσεως. Τὸ πρῶτον ἔγγραφον εἶνε ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Βρετανικῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ σὲρ Οὐώλτερ Σίτριν, κατόπιν προσκλήσεώς μου, τὸν Ἰανουάριον τοῦ **1945** καὶ ἀπεκάλυψε τὰς ἀγριότητας τὰς διαπραχθείσας ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὰς Ἀθήνας. Δεύτερον ἔγγραφον εἶνε ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Βρετανῶν, Ἀμερικανῶν καὶ Γάλλων παρατηρητῶν, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐκλογάς. Οὐδεμία ἀπολύτως εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ αὗται ὑπῆρξαν αἱ εἰλικρινέστεραι τῶν ὅσων διεξήχθησαν ποτὲ ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς οἱονδήποτε Βαλκανικὸν κράτος. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀποδεικνύουν πειστικῶς, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δικτατορικὴν ἐξουσίαν καταλαμβανομένην ὑπὸ μιᾶς κομμουνιστικῆς μειονότητος διὰ μεθόδων ἐπαναστάσεως, ἀπάτης, τρομοκρατίας καὶ τῶν δολοφονιῶν καὶ ὅτι ἑπομένως εἴχομεν δίκαιον νὰ ἐπέμβωμεν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων, ὅπως προλάβωμεν μίαν τοιαύτην κατάστασιν. Οὐδεμίαν ἔχομεν πρόθεσιν ἢ ἐπιθυμίαν νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, ἐκτός, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο ἀναγκαῖον, νὰ βοηθήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀποφασίσῃ ἐλευθέρως διὰ τὴν μορφὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως του μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς γερμανικῆς κατοχῆς σύγχυσιν. Ἐφρόνουν καὶ ἀκόμη φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο καλύτερον νὰ διεξαχθῇ τὸ δημοψήφισμα καὶ κατόπιν αἱ ἐκλογαί. Οὕτως εἶχεν ἀποφασισθῆ ἀρχικῶς. Πρό τινων μηνῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μᾶς εἶπεν, ὅτι ἐνῷ δὲν ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπιθυμῇ τοῦτο, ἀντιτίθεται ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐκ μέρους ἑνὸς κόμματος ἐπιβολὴν τῆς μοναρχίας. Φοβοῦμαι, ὅτι, διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς συμφωνηθείσης διαδικασίας, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ προκαλέσῃ ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον ἐπεθύμει νὰ ἀποφύγῃ. Ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας, ἐλπίζω, ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ ἔχῃ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀρετὴν νὰ καταστήσῃ σαφές, ὅτι εἶνε ὁ ὑπηρέτης τοῦ Κράτους, ἱστάμενος ὑπεράνω ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ἐξ ἴσου προσιτὸς, εἰς ὅλα τὰ κόμματα. Ἐλπίζω ὅτι τὰ στρατεύματά μας θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἑστίας των, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος καὶ πιστεύω, ὅτι θὰ ἀποκομίσουν τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀναζωογόνησις τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀξιοπρεπείας χωρὶς μίαν ἰσχυρὰν Γαλλίαν - Οὐδέποτε ἀπώλεσα τὴν πίστιν μου ἐπὶ τὴν ἀξίαν τῶν Γάλλων - Εἶχον ἀντιταχθῆ εἰς τὴν ἀπογύμνωσιν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὸν στόλον της - Τὸ Ἰσπανικὸν - ''Ἡ σοβιετοποίησις τῶν τεραστίων περιοχῶν τῆς Εὐρώπης παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἐν αὐταῖς διαβιούντων πληθυσμῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ χωρὶς νὰ προκαλέσῃ δεινὰ καὶ διαμάχας τὰς ὁποίας εἶναι φρικτὸν νὰ ἀτενίσῃ τίς,,

Ὁ κ. Τσώρτσιλ ὡμίλησε κατόπιν περὶ τῆς Ἱσπανίας καὶ εἶπεν, ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐπέδειξε φρόνιμον ἐπιφυλακτικότητα. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν, εἶπεν, ἀγαπᾷ τὸ καθεστὼς τοῦ Φράνκο. Ἐγὼ προσωπικῶς τὸ ἀγαπῶ τόσον ὀλίγον, ὅσον καὶ τὴν σημερινὴν Βρετανικὴν διοίκησιν (ζωηροὶ γέλωτες).

Θεωρῶ ὅτι ἦτο ἀφροσύνη τῆς τελευταίας Γαλλικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀναλάβῃ, κατόπιν κομμουνιστικῆς εἰσηγήσεως, τοιαύτην ἐπιθετικὴν στάσιν ἐναντίον τῆς Ἱσπανίας. Τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας αὐτῆς ὑπῆρξεν ὅτι ἐδόθη εἰς τὸν Φράνκο νέα παράτασις ζωῆς. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις μεγαλυτέραν ἀνοησίαν ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃ εἰς τοὺς Ἱσπανοὺς νὰ ἀποφασίσουν νὰ ἀνατρέψουν τὸν Φράνκο, ἐνῷ συγχρόνως τοὺς λέγει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων. Ἀντιμετωπίζομεν τώρα πρότασιν, ὅπως ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ Ο.Η.Ε. διακόψουν τὰς σχέσεις των μὲ τὴν Ἱσπανίαν. Ὑπάρχουν τώρα μερικαὶ γενικαὶ προτάσεις τῆς «μόδας», αἱ ὁποῖαι χρειάζονται κάποιαν ἔρευναν καὶ μελέτην. Ἡ καταπίεσις ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν λέγεται «πρόοδος» καὶ ἡ ἀντίστασις τῆς δεξιᾶς «ἀντίδρασις». Ὅλα τὰ βήματα πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἶνε καλὰ καὶ ὅλα τὰ βήματα πρὸς τὰ ὀπίσω εἶνε κακά. Ὅταν πέσῃς μέσα εἰς ἕνα ἕλος τὸ μόνον φάρμακον εἶνε νὰ βυθισθῇς ὅσον τὸ δυνατὸν βαθύτερον: Οἱ κανόνες αὐτοὶ χρειάζονται ἀναθεώρησιν. Δὲν ἐννοοῦμεν τὴν παραδοχὴν τῆς σημερινῆς ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ΟΗΕ. Ἀλλ' ἡ ἰδέα τῆς ἐκ μέρους ὅλων τῶν κρατῶν ἀνακλήσεως τῶν πρεσβευτῶν θὰ ἔχῃ, ὡς μόνον ἀποτέλεσμα, ὅτι θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ ἐνοχλῶμεν καὶ νὰ συμβουλεύωμεν τὸν Φράνκο μὲ τοὺς διπλωμάτας μας ἀντιπροσώπους καὶ νὰ προλειάνωμεν βαθμηδὸν τὸ ἔδαφος πρὸς καλυτέρους καιροὺς ἐν Ἱσπανίᾳ. Τί θὰ συμβῇ ἂν ἀνακληθοῦν οἱ πρεσβευταί; Τὸ ἐμπόριον μὲ τὴν Ἱσπανίαν εἶνε πολύτιμον.

ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΤΥΡΟΛΟΝ

Ὁ κ. Τσώρτσιλ κατέκρινε περαιτέρω τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῶν Τεσσάρων ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Παρισίους, ὅπως ἐπικυρώσουν τὴν παραχώρησιν τοῦ Αὐστριακοῦ Τυρόλου εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

— Οἱ φιλελεύθεροι ἄνθρωποι εἰς ὅλας τὰς χώρας ἐθεώρησαν τοῦτο ὡς τὸ χειρότερον στίγμα τῆς συνθήκης τοῦ Τριανών, ἡ ὁποία ἄλλωστε δὲν ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ χρονικά.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ὁ κ. Τσώρτσιλ ὑπεγράμμισεν ὅτι ἀντετάχθη σφοδρῶς κατὰ τῆς ἀπογυμνώσεως τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὸν στόλον της καὶ ἐδάνεισε **13** πολεμικὰ πλοῖα εἰς τὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ προλάβῃ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου.

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ

Χαίρω διὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μπέβιν διὰ τὸν λιμένα τῆς Τεργέστης. Ἡ διεθνοποίησις τοῦ λιμένος ἔχει ζωτικὴν σημασίαν δι' ὅλην τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην, ἰδίως διὰ τὴν λεκάνην τοῦ Δουνάβεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεθόριον ἢ τὸ ἀμφισβητούμενον ἔδαφος δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ δι' ἐλευθέρων ἐκλογῶν ἡ ἔκφρασις τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων.

Η ΑΝΑΡΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Παρηκολούθησα μὲ μεγίστην ἱκανοποίησιν τὴν σταθερὰν ἀνάρρωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς Γαλλίας καὶ τὴν ἐπιδεικνυομένην διαρκῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ της ἰσχὺν καὶ σταθερότητα. Ἦλθον στιγμαί, κατὰ τὰς ὁποίας ἐφαίνετο κινδυνεύουσα καὶ αὐτὴ ἡ ψυχὴ τῆς Γαλλίας. Οὐδέποτε ὅμως ἀπώλεσα τὴν πίστιν μου ἐπὶ τὴν ἀξίαν τῶν Γάλλων ἢ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Γαλλίας καὶ χαίρομεν διότι τὴν βλέπομεν καταλαμβάνουσαν διαρκῶς τὴν θέσιν της εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐλευθέρων δημοκρατιῶν τοῦ Κόσμου. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀναζωογόνησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀξιοπρεπείας, χωρὶς μίαν ἰσχυρὰν Γαλλίαν.

Ὁ κ. Τσώρτσιλ εἶπε περαιτέρω, ὅτι ὑπάρχουν τώρα δύο προλήψεις, χρησιμοποιούμεναι ἵνα ἐμποδίσουν τὴν συνένωσιν τῶν φιλικῶν λαῶν πρὸς ἀμοιβαῖον των ὄφελος. Ἡ μία, ἡ ὁποία προβάλλεται διαρκῶς, εἶνε ὅτι «σχηματίζομεν συνασπισμόν». Καὶ τὸ σχηματίζειν συνασπισμὸν εἶνε ἔγκλημα, κατὰ τὴν γνώμην παντὸς κομμουνιστοῦ, εἰς πᾶσαν χώραν, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ «κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ». Ἡ συμφωνία Μ. Βρετανίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ πολλῶν παγκοσμίων προβλημάτων κατεδικάσθη καὶ διεγράφη, χαρακτηρισθεῖσα, ὡς ληστρική. Ἐὰν τὰ δύο αὐτὰ κράτη συμφωνήσουν ἐπὶ ἑνὸς πράγματος, τὸ ὁποῖον εἶνε ὀρθόν, διαπράττουν «ληστείαν». Ὀφείλομεν νὰ διαγράψωμεν τοὺς ὅρους αὐτοὺς τῶν προλήψεων, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ νὰ σκοτίζουν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας. Ἐὰν τὰ Φιλελεύθερα Ἔθνη τοῦ Κόσμου, αἱ Δυτικαὶ Δημοκρατίαι, ὅπως ἀποκαλοῦνται, πρόκειται νὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς των συνεταιρισμοὺς καὶ τὰς εἰλικρινεῖς των διαθέσεις μὲ ἐκφοβιστικὰς ἐκφράσεις καὶ μὲ «σκιάχτρα», δὲν θὰ ἔχουν παρὰ νὰ κατηγορήσουν τὸν ἑαυτόν των, ἐὰν δυστυχήσουν, διὰ μίαν ἄλλην φοράν.

Δὲν ζητοῦμεν τίποτε ἀπὸ τὸν Ρωσσικὸν λαὸν παρὰ καλὴν θέλησιν καὶ θὰ συμβάλωμεν μεθ' ὅλων τῶν Ἐθνῶν παρέχοντες εἰς αὐτὸν βοήθειαν μὲ ὅσα διαθέτομεν μέσα ἐφ' ὅσον θὰ ἐτίθεντο ἐν κινδύνῳ τὰ δίκαια δικαιώματα τῶν Σοβιέτ.

Ὁ κ. Τσώρτσιλ ἐνέκρινε περαιτέρω τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μπέβιν διὰ μίαν 50ετῆ συνθήκην μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ προσέθηκεν:

— Εἶνε ἐνδεχόμενον ἡ ἤδη ὑπάρχουσα συνθήκη νὰ διέλθῃ κακὰς στιγμὰς — πολλαὶ συνθῆκαι τὸ ὑπέστησαν — θὰ ἦτο ὅμως μέγα δυστύχημα ἂν αὐτὴ διεσπᾶτο.

Ἡ Σοβιετικὴ προπαγάνδα καὶ ἡ γενικὴ τῆς Ρωσσίας στάσις προεκάλεσε βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, παντὸς δὲ εἴδους ἄνθρωποι ἀποροῦν κατὰ πόσον ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ πάντοτε νὰ εἶνε φίλη μὲ τὴν Βρετανίαν ἢ νὰ ἐργασθῇ ἐγκαρδίως διὰ μίαν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν εἰρήνης, ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας καθ' ὅλον τὸν Κόσμον.

Πέραν τοῦ ὠκεανοῦ εἰς τὸν Καναδᾶν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἡ μὴ φιλικὴ Σοβιετικὴ προπαγάνδα ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀποτελεσματικὴ κατ' ἀντίθετον φορὰν ἐκείνης διὰ τὴν ὁποίαν κατηυθύνετο. Ἡ δρὰξ τῶν ἀνδρείων καὶ ἱκανῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν εἰς τοὺς ὄνυχάς των **180** ἑκατομμύρια Σοβιετικῶν πολιτῶν ἔπρεπε νὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἔχῃ καλυτέρας πληροφορίας περὶ τῶν Δυτικῶν Δημοκρατιῶν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας τὸ νὰ ἐξερεθίζῃ διαρκῶς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος λαὸς εἰς τὸν κόσμον τόσον βραδὺς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἐχθρικῶν αἰσθημάτων ἐναντίον ξένου κράτους, ὅσον οἱ Ἀμερικανοί. Ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος λαός, τοῦ ὁποίου τὰ αἰσθήματα, ἅπαξ καθορισθέντα, νὰ εἶνε τόσον δύσκολον νὰ μεταστραφοῦν. Ὁ Ἀμερικανικὸς ἀετός, καθήμενος εἰς τὴν φωλεάν του, εἶνε ἓν μέγα ἰσχυρὸν πτηνὸν μὲ τεράστιον ῥάμφος καὶ ὄνυχας. Κάθεται ἀκίνητος καὶ ὁ κ. Γκρομύκο ἀποστέλλεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν διὰ νὰ τὸν ἐρεθίζῃ. Ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ὁ ἀετὸς μένει ἀκίνητος. Θὰ ἦτο ὅμως μέγα σφάλμα νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι τίποτε δὲν συμβαίνει μέσα εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀετοῦ (γέλωτες) Τολμῶ νὰ δώσω αὐτὴν τὴν φιλικὴν συμβουλὴν εἰς τὸν παλαιόν μου κατὰ τὸν πόλεμον σύντροφον στρατάρχην Στάλιν. Καὶ ἐδῶ ἀκόμη εἰς τὴν ὑπομονητικὴν χώραν μας ἡ Σοβιετικὴ προπαγάνδα σταθερῶς προχωρεῖ πρὸς τὰ... ὀπίσω (γέλωτες). Δὲν θὰ ἐπίστευα ποτὲ ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν ἐντὸς ἑνὸς μόνον ἔτους νὰ δυνηθοῦν τὰ Σοβιὲτ νὰ ἀλλάξουν τόσον πολὺ τὸν ἑαυτόν των καὶ νὰ ψυχράνουν τόσους πολλοὺς φίλους των μεταξὺ τοῦ Ἀγγλοφώνου κόσμου.

Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις παρεμποδίζεται μεγάλως εἰς τὰς σχέσεις της μετὰ τῶν ξένων κρατῶν λόγῳ τῆς ὑπάρξεως μιᾶς 5ης κομμουνιστικῆς φάλαγγος. Ὑπάρχουν μερικὰ κράτη, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ κομμουνιστικαὶ αὐταὶ ὀργανώσεις συνωμοτοῦν διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν ἐπιτύχουν τὸ κράτος ἐκεῖνο ἀνατρέπεται καὶ ζεύγνυται ὡς δορυφόρον. Πανταχοῦ ὅμως ἡ δρᾶσις αὐτὴ τῆς κομμουνιστικῆς 5ης φάλαγγος μόνον τὴν Ρωσσίαν βλάπτει.

Ὑπάρχει ἐξ ἄλλου τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα κατασκοπείας, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογή, περιορισθεῖσα ἐν τῷ παρόντι ἐν Καναδᾷ, ἐχάραξε βαθέα τὰ ἴχνη του ἐπὶ τῆς πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Κοινῆς Γνώμης. Αἱ γενόμεναι ἀποκαλύψεις, καίτοι ἐλλειπεῖς, ἀνετάραξαν ὁλόκληρον τὴν Κοινὴν Γνώμην τοῦ Καναδᾶ. Βεβαίως πολλαὶ χῶραι ἐπεδίωξαν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ἀρυσθοῦν πληροφορίας ἐν σχέσει μὲ τὰ σχέδια ἄλλων χωρῶν. Οὐδεμία διαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ Σοβιετικοῦ συστήματος καὶ τοῦ συστήματος ἄλλων χωρῶν, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ ὅτι τὰ Σοβιὲτ δὲν ἔχουν ἀνάγκην νὰ πληρώνουν τοὺς πράκτοράς των Ἀποτελεῖ ζήτημα θρησκείας διὰ μερικοὺς νὰ θυσιάζουν τὴν γενέτειραν αὐτῶν χώραν χάριν τῆς κομμουνιστικῆς οὐτοπίας Ὅταν μολυνθῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν αὐτὴν (κομμουνισμὸν) δὲν διστάζει νὰ προδώσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἰδιορρυθμία εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία καθιστᾷ τὴν Σοβιετικὴν κατασκοπείαν τόσον ἐπικίνδυνον, ὅσον ἡ προπαγάνδα τῶν Ρώσσων εἶνε μωρὰ καὶ παιδαριώδης.

Ἀλλ' ἀκόμη σπουδαιοτέρα ἀπὸ τὴν προπαγάνδα εἶναι ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατάστασις. Κατηγορήθην, ὅτι, οὐχὶ ὀρθῶς, ἔκρινα τὰς Ρωσσικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς γραμμῆς Κῶρζον. Ὑπεστήριξα ὅτι ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν Ρωσσικὴν μεθόριον καὶ ὅτι ἡ Ἐλευθέρα Πολωνία θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποζημιωθῇ εἰς βάρος τῆς Γερμανίας, τόσον εἰς τὴν Βαλτικήν, ὅσον καὶ πρὸς δυσμάς, μέχρι τῆς γραμμῆς Ὄντερ. Ἐὰν ἐπλανήθημεν εἰς τὰς ἀποφάσεις μας αὐτὰς πρέπει νὰ κριθῶμεν ἐν συσχετισμῷ μὲ τὴν τρομακτικὴν διαμάχην, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθημεν περιπλεγμένοι. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ γραμμῆς Κῶρζον Δὲν ὑφίσταται γραμμὴ Ὄντερ, ἐφ' ὅσον ἡ Πολωνία τελεῖ ὑπὸ ἔλεγχον. Ἡ Ρωσικὴ μεθόριος ἄγει πρὸ τοῦ Στετίνου εἰς τὰ περίχωρα τῆς Τεργέστης ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς καὶ ἔτι νοτιώτερον. Τοῦτο ἀποτελεῖ τεραστίας σημασίας γεγονὸς ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Θὰ ἦτο μεγίστη ἀπρονοησία νὰ τὸ ἀγνοήσῃ τις. Ὄχι μόνον ἐσύρθη παραπέτασμα ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς, ἀλλὰ καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ ὑπάρχει εὐρεῖα ἔκτασις ἐδαφῶν, περιλαμβάνουσα ὅλας τὰς πρωτευούσας τῆς ἀνατολικῆς καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ τὸ ἓν τρίτον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ περιοχαὶ αὐταὶ διοικοῦνται ἢ οὐσιαστικῶς διευθύνονται ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὁμάδος τῶν λίαν ἱκανῶν ἀνδρῶν (τῶν κομισαρίων τοῦ Κρεμλίνου), οἱ ὁποῖοι ῥυθμίζουν μὲ δεσποτικὴν ἐξουσίαν τὰς τύχας τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῶν αὐτοκρατορίας. Εἰς αὐτὴν τὴν εὐρεῖαν ζώνην ἐρρίφθησαν οἱ σπόροι ἑνὸς νέου παγκοσμίου πολέμου.

Πρέπει νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ κομμουνιστικοποίησις ἢ σοβιετοποίησις τῶν τεραστίων αὐτῶν περιοχῶν τῆς Εὐρώπης, παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἐν αὐταῖς διαβιούντων πληθυσμῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ τρόπον μόνιμον χωρὶς νὰ προκαλέσῃ δεινὰ καὶ διαμάχας τὰς ὁποίας εἶναι φ κτὸν νὰ ἀτενίσῃ κανε Ἐν τῷ μεταξὺ κατέσ σαφὲς ἐκ τοῦ λόγ τοῦ κ. Μπέβιν, ὅτι πολιτικὴ τῆς Σοβιετ κῆς Κυβερνήσεως φαί νεται μέχρι τοῦδε, ἀποβλέπει εἰς τὴν κα θυστέρησιν τῆς ὁριστ κῆς τακτοποιήσεως τ ζητημάτων τῆς εἰρήν καὶ τὴν παρεμπόδι τῶν λαῶν τῆς Δυτικ καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώ πης ἀπὸ τοῦ νὰ συν ψουν φιλικάς, κοινων κὰς καὶ οἰκονομικ σχέσεις, ὡς πολὺ θὰ πεθύμουν τοῦτο.

Ὁ χρόνος εὑρίσκετ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶ Σοβιέτ, διότι ὅσον π ρισσότερον βραδύνει ἐλευθερία καὶ ἡ εἰρην κὴ διαρρύθμισις τῶ Εὐρωπαϊκῶν ζητημ των τόσος περισσότε ρος καιρὸς θὰ δοθῇ τὰς Ρωσσικὰς δυνάμ καὶ τὰς κομμουνιστ κὰς ὀργανώσεις νὰ ξουδετερώσουν τὰ ἀν τιθέμενα πρὸς τὰς λοδοξίας τῶν στοιχεῖ τὰ ὁποῖα ἐρριψοκινδ νευσαν νὰ ἐμφανισθοῦ εἰς τὰς ἐκτεταμένας τὰς περιοχάς.

Οἱ πληθυσμοὶ τ Βαλτικῶν κρατῶν ἀναγνωρίζονται πλέο Ὑπέστησαν διπλῆν καθάρισιν τόσον ἐκ μ ρους τῆς Γερμανίας σον καὶ ἐκ μέρους τ Ρώσσων. Λέγεται ὁ πληθυσμὸς τῆς Π μερανίας ἀνέρχεται τὸ ἓν τρίτον τοῦ πρ πολεμικοῦ. Καταβάλ λεται πᾶσα προσπάθε διὰ νὰ Ρωσσοποιηθ ὁλόκληρος ἡ Σοβιετ κὴ ζώνη τῆς Γερμανία

Φαίνεται ὅτι εἰς τ Πολωνίαν ἀπηγορεύθ πᾶσα ἔκφρασις τῆς ἐθ κῆς θελήσεως. Ἡ τύχ τῆς Πολωνίας ἀποτελ μίαν ἀτελείωτον τραγ δίαν. Ἡ Αὐστρία καὶ Οὐγγαρία λιμώττουν.

Οὐδὲν κοστίζει περι σότερον καὶ οὐδὲν εἶν πλέον στεῖρον ἀπὸ τὴν δίκησιν. Πρέπει νὰ σ νάψωμεν εἰρήνην μὲ τ Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰτ λίαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε σ μαχός μας κατὰ τὰ τ λευταῖα δύο ἔτη τοῦ π λέμου. Ἐὰν ἡ εἰρήνη δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ δ συνομιλιῶν μεταξὺ τ Συμμάχων, συμφωνῶ πως τὸ ζήτημα ἀχθῇ νώπιον τοῦ ΟΗΕ. τε θὰ ἐξευρεθῇ ἡ καλ τέρα λύσις τὸ ταχύτερ Ἐὰν λεχθῇ ὅτι τοιαύτη διαδικασία θὰ ἐπαυξ σῃ τὴν διαίρεσιν μετα τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ πολοίπου κόσμου τότε ἀπαντήσω μὲ μεγάλην πην ὅτι εἶνε καλύτερον καταλήξωμεν εἰς αὐτὸ ἀποτέλεσμα παρὰ νὰ ρακολουθῶμεν ἠρέμως τὴν συνεχιζομένην σύνθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν φέρεται ὁ Κόσμος. προτιμότερον νὰ εἶνε κόσμος ἡνωμένος παρ διῃρημένος, ἀλλ' εἶνε καλύτερον ὁ κόσμος εἶνε διῃρημένος παρὰ τεστραμμένος. Δὲν μαίνει ἐξ ἄλλου ὅτι κόσμον διῃρημένον θὰ ὑπάρχῃ ἰσορροπία, τῆς ὁποίας νὰ εἶνε δυ τὸν νὰ προκύψῃ ἡ της. Ἡ Εὐρώπη πάσης ἀπόψεως εὑρίσ ται εἰς πολὺ χειροτέρ μοῖραν ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο τὸ τέλος τοῦ τελευταίο πολέμου. Ἀφήσατε τ Γερμανίαν νὰ ζήσῃ. Τ Αὐστρίαν καὶ Οὐγγαρ αν νὰ εἶνε ἐλεύθερα Ἀφήσατε τὴν Ἰταλία νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν θέσ της ἐντὸς τῆς Εὐρώπη Ἐπιτρέψατε εἰς τὴν Ε ρώπην νὰ ἐπανακτήσῃ δόξαν της, ἵνα διὰ τῆς σχύος της καὶ τῆς ἑνότ τός της ἐξασφαλίσῃ εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον.

Ὁ κ. ΑΤΛΥ

Ὁ κ. Ἄτλυ ἐν συν χείᾳ εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

— Νομίζω ὅτι μία τῶν μεγαλυτέρων δυσ λιῶν μας εἶνε τὸ νὰ κα τορθώσουν νὰ καταν σουν ἀκριβῶς οἱ Ρῶσ φίλοι μας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνεργοῦμεν πὸ τὸ πνεῦμα τῆς δημο κρατίας τῆς Δύσεως.

ΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙ

ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟ 1000000

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμ ὅτι τὴν 13ην ὥραν ἀνεκοινώθησαν ἐξ ἐπισήμ πηγῆς τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα τοῦ διεξ χθέντος ἐν Ἰταλίᾳ δημοψηφίσματος:

Ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας 12.160 155 ἐκλογεῖς. Ὑπὲρ τῆς μοναρχίας 10.300 614 ἐκλογεῖς.

Παραμένουν ἀκόμη νὰ γνωσθοῦν τὰ ἀπο λέσματα δύο περιφερειῶν, περιλαμβανου περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον ψηφοφόρων.